

Поезия и афоризми в БКИ

Текст: Мария Паунова
Снимки: Ели Мандажиева

На литературната вечер, организирана на 23 октомври от Българския културен институт, бяха представени стихосбирката „Една дълга нощ в Бискупов“, на поетесата Тереза Рийдълбаухова и „Бившият чужденец“ на българския художник Валентин Попов.

Тереза Рийдълбаухова е поетеса, литературен историк, публицист и преводач. Завършила е чешка и френска филология във Философския факултет на Карловия университет в Прага. Работила е като асистент редактор във вестник „Lidové poviny“ и като лектор по чешки език в „Сорбоната“, в Париж. Издала е поемата „Образ на девичи плач“ и три стихосбирки: „Сини ябълки“, „Една дълга нощ в Бискупов“, „Дон Витор си играе и други стихотворения“. Съосновател е на асоциация „Булвар“ в Париж, чиято основна дейност са чешко-френските културни взаимоотношения. В Прага основава асоциация „Литературен салон“, в която се изявява като драматург, организатор на литературни вечери, издател и редактор на поезия.

Стихосбирката ѝ „Една дълга нощ в Бискупов“ е издадена на български и чешки език през 2011. Преводът е на Димана Иванова, редактор е Жоржета Чолакова, а издателството е „Жанет 45“, Пловдив.

Заедно с авторката, която прочете творчеството си в оригинал, българският вариант прочете Гинка Бакърджиева.

Художникът Валентин Попов е добре познат в българските среди в Чехия. Роден е в София, където е завършил Националната художествена академия. Работи в областта на живописата, графиката и графичния дизайн. Участвал е в над трийсет самостоятелни и съвместни изложби в Чехия и чужбина. От 1975 година живее и работи в Прага.

Книгата му „Бившият чужденец“ е своеобразен бележник на художника, сборник с размисли, афоризми... и мечти. Издадена е именно от „Литературен салон“ на Тереза Рийдълбаухова и първото ѝ представяне беше на 12 юни в театър „Na prádle“ в Прага (накратко отразихме събитието в бр. 3/2012).

Афоризмите прочете Мартин Хоуска, редактор на книгата. „Съгласих се да я редактирам, защото е... умна – споделя Мартин Хоуска. – Ако не ми беше харе-

сала – нямаше и да я погледна. Знаеш, че страдам от ергофобия. Работя само тогава, когато работата е и удоволствие. Или не правя нищо!“ За книгата допълва: „Невероятно е как Валентин възприема чешкия език отвън. Ние използваме словосъчетанията, без да се замислим над тях, докато той има нужда да си обясни защо се казва така и постига невероятни словесни съчетания.“

